

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7Csp/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8525201031
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2026:8525201031.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudcom JUDr. Karolom Krochtom, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov VÚB, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E., o zaplatenie 937,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 882,80 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 882,80 eur od 22.2.2023 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,42 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 937,04 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, titulom porušenia zmluvných podmienok žalovanou z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovanou.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 18.9.2022 zmluvu o pôžičke č. 21757323/100232296 (evidenčné číslo zmluvy/pridelený autorizačný kód), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 882,80 eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve (LG 55UP8000). Kúpna cena tovaru bola 982,80 eur. Žalovaná pri podpise zmluvy uhradila akontáciu vo výške 100,- eur a na zvyšok kúpnej ceny poskytol žalobca žalovanej pôžičku. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 33,10 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.191,60 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila celkovo 0,- eur (bez akontácie). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 24.12.2022 vo forme predžalobnej upomienky vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní, a zároveň žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaná ani dodatočne dlžné splátky neuhradila, preto žalobca dňa 20.1.2023 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.1.2023 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Jej celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje čiastku 937,04 eur. Žalobca zároveň požaduje aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Zmluvnú pokutu vo výške 172,99 eur uvedenú v

prehľade splátok a úhrad si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 1.037,04 eur, ktorá je tvorená súčtom predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a sumou po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 100,- eur, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 100,- eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 0,- eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Žalobca si teda v konaní uplatňuje sumu, ktorá predstavuje celkovú dlžnú istinu v sume 937,04 eur, mínus prijaté úhrady vo výške 0,- eur, t. j. sumu 937,04 eur.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 17.1.2026 spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie a poučeniami o procesných právach a povinnostiach, nevyjadrila.

4. Keďže sa jedná o spor s ochranou slabšej strany (žalovanej), súd výzvou zo dňa 7.11.2025 vyzval žalobcu na predloženie dôkazov o skúmaní bonity žalovanej. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.11.2025 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v prejednávanej príhode bol vykonaný prepočet schopnosti žalovanej splácať úver. V zmysle vyhodnotenia žiadosti žalovanej bol akceptovaný príjem vo výške 540,- eur, životné minimum bolo vo výške 234,42 eur, fixné rodinné výdavky vo výške 234,42 eur, finančná rezerva vo výške 274,64 eur. Keďže výsledkom porovnania príjmov a výdavkov bola suma vyššia ako výška schválenej splátky, žiadosť bola schválená. Podľa názoru žalobcu v čase uzatvorenia zmluvy neexistoval žiadny legislatívny rámec stanovujúci konkrétne kroky, ktoré je veriteľ povinný v rámci posudzovania bonity dodržať a posúdenie postupom preto považuje za plne v súlade s právnymi predpismi. Spolu s vyjadrením žalobca predložil výpis z registra klientskych informácií a dopytu v Sociálnej poisťovni. Ďalej uviedol, že predžalobnou upomienkou zo dňa 24.12.2022 bola žalovaná upozornená, že je v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku od 20.10.2022 vo výške 90,30 eur a súčasne na možnosť zosplatnenia úveru. Z pripojenej doručky vyplýva, že predmetnú upomienku žalovaná neprevzala v odbernej lehote a žalobcu ju považuje za prevzatú dňom 2.1.2023 (dňom uloženia zásielky na pošte). Keďže žalovaná omeškané splátky neuhradila, žalobca jej listom zo dňa 22.1.2023 zaslal oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu, pričom z pripojenej doručky vyplýva, že žalovaná predmetné oznámenie prevzala dňa 31.1.2023. Žalobca tiež poukázal na pasivitu žalovanej, ktorá doposiaľ neuviedla žiadne skutočnosti a nepredložila dôkazy spochybňujúce žalobcov nárok, ako aj na ust. § 151 CSP a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/40/2020 zo dňa 21.10.2020, z ktorého vyplýva, že súd ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 937,04 eur, pričom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, keď žalovaná nárok nijako nerozporevala a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, pojednávanie nebolo potrebné podľa § 297 písm. b) CSP nariadiť. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 17.2.2026 o 8.15 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 9.2.2026.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej príloh, ako aj ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 18.9.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru na zakúpenie tovaru (LG 55UP8000). V zmluve boli uvedené tieto podmienky: kúpna cena 982,80 eur, počet splátok 36, akontácia 100,- eur, výška splátky 30,94 eur, splátka s poistením 33,10 eur, poistné 2,16 eur, posledná splátka 30,83 eur, posledná splátka s poistením 32,99 eur, celková výška úveru 882,80 eur, RPMN 16,89 %, fixná ročná úroková sadzba 17,34 %, celkové náklady spotrebiteľa 230,93 eur, doba trvania zmluvy 36 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Prvá splátka bola splatná 20.10.2022, ďalšie splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. V čl. X, v bode 10.2 zmluvy si jej účastníci dohodli oprávnenie spoločnosti na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky, alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

7. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi len akontáciu vo výške 100,- eur, ďalej na splátky neuhradila žiadnu sumu. Žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 24.12.2022 vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 99,30 eur s tým, že ak do

13.1.2023 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Výzva sa žalobcovi vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote s tým, že dňa 2.1.2023 bola uložená na pošte. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca úver predčasne zosplatiť dňa 21.3.2022 a túto skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 23.3.2022 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru), ktorý je bol doručený dňa 31.1.2023.

8. Z notárskej zápisnice, spísanej pod č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRI 55029/2017 dňa 11.12.2017 notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, vyplýva, že právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Hodling a. s., sa z titulu zlúčenia stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov VÚB a. s.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „ZSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 7 ods. 1 ZSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „cit. nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

31. Žalobcom predloženú zmluvu súd posúdil v zmysle ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že táto úverová zmluva spĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú vymedzené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetnú zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľka, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto predmetný právny vzťah súd posúdil i podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na

skutočnosť, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľka a žalobca mal postavenie dodávateľa, keďže pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, má uvedená zmluva spotrebiteľský charakter. V posudzovanom prípade ide zároveň o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzatváraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol.

32. Vychádzajúc z dôkazov predložených žalobcom súd považuje za preukázané, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu platnej zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere. Na základe uzatvorenej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky vo výške 882,80 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s dohodnutým úrokom.

33. Žalovaná v rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy neplnila svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 24.12.2022 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok vo výške 99,30 eur a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade splátky do 13.1.2023 bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná napriek uvedenej písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, žalobca v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru.

34. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovanou obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd tak nezistil žiadny dôvod pre prijatie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finančnej Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrťrok 2022, zmluvná splatnosť od 1 do 5 rokov vrátane, ostatné spotrebiteľské úvery, RPMN činilo 10,84 %. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmela prevýšiť 2 - násobok 10,84 % ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 21,68 %. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty pri tomto úvere (16,89 %) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka).

35. Súd sa zaoberal aj tým, či veriteľ postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru žalovanej, a teda či riadne zisťoval a preveroval jej bonitu.

36. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/17/2024 zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných a z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne

si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

37. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej, potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy.

38. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama osebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Dostatočnými informáciami dokladujúcimi schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie sú považované informácie získané výlučne od spotrebiteľa. Kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch.

39. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk spolu s dôkazmi, ktoré súdu prvej inštancie predložil žalobca, je možné konštatovať, že žalobcu sa pri poskytovaní úveru žalovanej, posudzujúc jej úverovú schopnosť, uspokojil len s dopytom do Spoločného registra bankových informácií (ďalej len „SRBI“), do Sociálnej poisťovne a s údajmi poskytnutými žalovanou uvedenými v zmluve. Žalobca mal pritom, ako zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, pri posúdení schopnosti dlžníka splácať úver konať s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru súdu je odborná starostlivosť poskytovateľa úverov starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Nie je odbornou vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené taktiež. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možností preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať.

40. Z predloženej zmluvy vyplýva, že v čase jej uzatvorenia bola žalovaná zamestnaná na dobu neurčitú od 6/2022 a jej priemerný čistý príjem bol 540,- eur, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je vydatá a býva vo vlastnom byte/dome bez hypotéky. Údaj o zamestnávateľovi, ako aj údaje o akýchkoľvek výdavkoch žalovanej, v zmluve absentujú. Žalobca vôbec neskúmal ďalšie reálne výdavky žalovanej, nezisťoval, aké ďalšie výdavky má spojené so stravovaním, ubytovaním, ošatením, cestovným, platbami, napr. za mobilný telefón, internet, lieky a ďalšie. Podľa názoru súdu konanie žalobcu pri posudzovaní bonity žalovanej bolo bez náležitej odbornej starostlivosti, pričom vôbec nezohľadňovalo individuálne pomery žalovanej a jej výdavky, ktoré žalobca vôbec neskúmal, keďže je zrejmé, že žalovaná musela mať v čase poskytovania úveru aj výdavky. Z predloženého výpisu z registra klientskych informácií síce nevyplývajú žiadne ďalšie splátky, resp. poskytnuté úvery, na druhej strane sa však žalobca uspokojil len s výdavkami vo výške životného minima 234,42 eur, pričom pri výpočte finančnej rezervy vychádzal z akceptovaného čistého príjmu žalovanej 540,- eur uvedeného žalovanou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vychádzajúc z predložených listín, súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol predložený žiadny dôkaz o tom ako, a či vôbec overoval príjem žalovanej a z akého pracovného pomeru uvádzaný príjem žalovanej vyplýva.

41. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ porušil svoje povinnosti overiť úverovú schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa, keďže jej poskytol úver bez overenia údajov o jej ekonomickej situácii, avšak bez akéhokoľvek ďalšieho preverenia a aktívneho zisťovania jej

bonity so skúmaním jej výdavkov (na zabezpečenie bývania, energií, stravy, dopravy, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, atď.).

42. K posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil žalobca len formálne, nevytvoril si reálny obraz o celkovej majetkovej situácii žalovanej a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre posúdenie splnenia povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Podľa dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu, by toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov.

43. Nepreukázal tak, že by ho skutočne zaujímala bonita žalovanej, keď ho v konečnom dôsledku dostatočne nezaujímali ani jej výdavky, ich výška a stabilita. Pokiaľ ide o určitú mieru ľahkomyselnosti žalovanej, súd prvej inštancie považuje aj ľahkomyselnosť dlžníka za kvalifikačné kritérium, ktoré je spôsobilé privodiť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Pokiaľ žalobca využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 zo dňa 11.10.2011).

44. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1, v spojení s § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že by zisťoval a vyhodnotil dostatočným spôsobom príjem žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere, a podobne pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím tejto zmluvy. Navyše skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je ani dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať aj o pôžičky súkromné. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa.

45. Na základe uvedeného je dostatočne odôvodnený záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy spolu 937,04 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že výška úveru predstavovala sumu 882,80 eur, pričom žalovaná, okrem akontácie vo výške 100,- eur uhradenej pri podpise zmluvy z kúpnej ceny tovaru 982,80 eur, nezaplatila žiadnu splátku úveru, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 882,80 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

46. Súd sa ďalej s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter zmluvy zaoberal aj doručovaním výzvy pred zosplatnením zo dňa 24.12.2022 a oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 22.1.2023, keďže na preukázanie uvedeného je potrebné, aby žalobca preukázal, že listina vôbec došla do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobca na preukázanie doručenia výzvy pred zosplatnením predložil fotokópiu vrátenej zásielky a na preukázanie doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti doručenkou.

47. V súvislosti s preskúmaním doručenia uvedených výziev súd uvádza, že ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade ide o takzvanú teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície. Už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozmieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného

hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručení listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Prítom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.1.2011).

48. V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručenú bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručenú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods.1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Pri druhom spôsobe dojednania fikcie doručenia je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava, dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom. Z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, publikované v zbierke stanovísk a rozhodnutí NSSR pod R 4/2021 s právnou vetou: „Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“).

49. Pokiaľ ide o doručenie výzvy pred zosplatením zo dňa 24.12.2022, táto bola z dôvodu nezastihnutia adresáta následne dňa 2.1.2023 uložená na pošte, kde si ju mohla žalovaná v odbernej lehote prevziať. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie uvedenú právnu teóriu, z ktorej vyplýva účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov momentom, keď sa právny úkon dostane do sféry dispozície adresáta. Už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej strane a možno ho považovať za doručený. V prípade žalovanej preto za účinné doručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti možno považovať okamih, keď sa predmetná zásielka dostala do jej dispozičnej sféry, a teda keď mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom, čím sa v tomto konkrétnom prípade rozumie vloženie oznámenia do poštovej schránky o uložení zásielky obsahujúcej výzvu na zaplatenie omeškaných splátok úveru s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti zo dňa 24.12.2022 na pošte.

50. Čo sa týka doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 22.1.2023, toto žalobca preukázal priloženou doručenkou, z ktorej vyplýva, že si ho žalovaná prevzala dňa 31.1.2023.

51. S poukazom na popísané skutočnosti možno konštatovať, že predmetné listiny žalobca žalovanej doručil do jej dispozičnej sféry, a teda ich doručenie preukázal.

52. Súd napokon ex offio skúmal aj to, či uplatnená pohľadávka nie je, hoci len čiastočne, premlčaná. Táto povinnosť mu vyplýva z § 54a Občianskeho zákonníka. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

53. Splatnosť spotrebiteľského úveru bola rozvrhnutá na 36 mesiacov. Prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2022 a žaloba bola podaná na súde dňa 25.9.2025. Nárok bol uplatnený včas, pred uplynutím premlčacej doby, a pohľadávka nie je premlčaná ani čiastočne.

54. Keďže sa žalovaná dostala s platením svojich peňažných záväzkov do omeškania, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v žalobcom uplatnenej výške, neprevyšujúcej zákonný úrok z omeškania, a to 5 % ročne zo sumy 882,80 eur od 22.2.2023 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, t. j. od 28.1.2023 zamietol. V danom prípade bolo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.1.2023 žalovanej doručené dňa 31.1.2023. Týmto oznámením žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 21.2.2023. Keďže žalovaná svoj dlh nespĺnila ani v daný deň, nasledujúcim dňom sa dostala s plnením svojho dlhu do omeškania. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 882,80 eur od 22.2.2023 a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom úroku z omeškania zamietol.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Vzhľadom na skutočnosť, že súd v tomto prípade nevzhladol žiadny dôvod osobitného zreteľa odôvodňujúci postup podľa § 257 CSP, rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobcov úspech v spore predstavuje 94,21 %, úspech žalovanej 5,79 %. Čistý úspech žalobcu predstavuje 88,42 %, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 88,42 %.

60. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).